

Oddział II Informacyjny

№ 16330m/II. Inf./II.C. DO

ADJUTANTURY GENERALNEJ

w B e l w e d e r z e.

Z rozkazu Szefa Sztabu Generalnego przedkładam do wiadomości odpis raportu Pełnomocnika Wojskowego i Morskiego w Londynie z dnia 13: grudnia Nr:1847/Tajne.

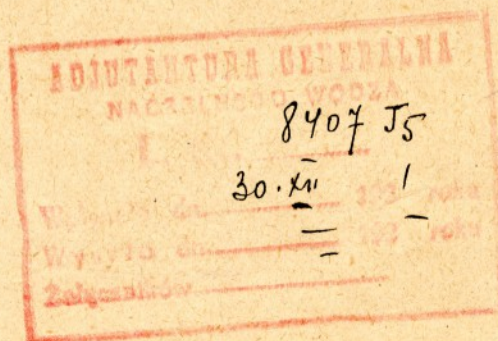
1 załącznik.

Szef Oddziału II.Szt.Gen.

Otrzymują:

Ppułkownik p.d.Szt.Gen.

Adjutantura generalna
Pan Minister Spraw Wojskowych
M.S.Zagranicznych.
Szef Sztabu Generalnego.

Pełnomocnik Wojskowy i Morski
Przy Poselstwie Polskiem
w Londynie.

Londyn, dnia 12. grudnia 1921r.

38. Cadogan Square, S.W.
No. 1847/Tajne.

Do

Szefabu Generalnego

Oddział II.

w Warszawie.

Sprawa Ir-
landzka.

Trwająca od dnia 11. października t.zw. Irlandzka Konfe-
rencja /Irish Conference/ w Londynie między przedstawi-
cami Rządu Angielskiego i delegatami Sinn-Fein' u zakończy-
ła się dn. 6. grudnia o godz. 2.30. rano, podpisaniem umowy an-
gielsko-irlandzkiej, załącznik 1.1.

Główne momenty tej umowy są następujące:

- 1/. Irlandja, która odtąd zwać się będzie Irlandzkim Wol-
nem Państwem /Irish Free State/, posiadać będzie sta-
tut Dominjonu Imperjum, a mianowicie Kanady.
- 2/. Członkowie Irlandzkiego Parlamentu składać będą przysię-
sięę wierności Irlandzkemu Wolnemu Państwu oraz Kró-
lowi Angielskiemu, uznając tem samem swą przynależność
do Imperjum Brytyjskiego.
- 3/. Irlandzkie Wolne Państwo przejmuje na siebie część dłu-
gu Państwowego W. Brytanji, oraz zobowiązania, tyczące
się wypłaty pensji wojennych.
- 4/. Siły zbrojne Imperjum podejmują się Obrony wybrzeży Ir-
landzkich na przeciąg czasu przynajmniej 5 lat i otrzy-
mają w wyznaczonych portach irlandzkich wszelkie niez-
będne w tym celu ułatwienia, zwłaszcza w zakresie lot-
nictwa i składów paliwa.
- 5/. Ewentualna Irlandzka siła zbrojna nie będzie przewyż-
szać w stosunku do zaludnienia stanu liczebnego sił
zbrojnych Wielkiej Brytanji.
- 6/. Irlandzkie Wolne Państwo wynagrodzi urzędników państwo-
wych, zwolnionych ze swych stanowisk na skutek zmiany
statutu Państwowego Irlandji.
- 7/. Irlandji Północnej /Northern Ireland/ przysługuje prawo
wyboru, czy chce lub nie wejść w skład Irlandzkiego
Wolnego Państwa. W razie odmownym granica między Wolnem

Państwem a Irlandja Północna zostanie określona przez specjalną Komisję: złożoną z 3 osób.

8/. W razie, jeżeli Irlandja Północna złączy się z Wólmem Państwem, Rząd Ulsteru zatrzyma swe obecne prawa i prerogatywy, lecz Rząd Wolnego Państwa będzie miał prawo sprawowania władzy w Ulsterze w zakresie wszelkich spraw, nie podlegających jurysdykcji Rządu Ulsteru.

9/. Zaden z Parlamentów Irlandzkich /Północny ani Południowy/ nie będzie miał prawa upaństwowienia lub bojkótowania jakiegokolwiek wyznania.

10/. Umowa niniejsza będzie raryfikowana przez Parlamenta: Imperjalny i Południowy Irlandzki,

Proklamacja Królewska Parlament został zwołany na dzień 14. grudnia dla zaratyfikowania Umowy Angielsko-Irlandzkiej i nie ulega żadnej wątpliwości, że olbrzymią większością obie Izby zsankcjonują akcję Rządową w tym względzie. Również i Dail Eireann bez wątpienia zaratyfikuje umowę z dnia 6. grudnia, pomimo nieprzejednanego oporu de Valery, który, nie chcąc zrezygnować z haseł republikańskich, wypowiedział się przeciwko kompromisowemu porozumieniu z Rządem Angielskim. Wszelako delegaci Irlandzcy Gruffith i Collins twardo obstają przy podpisanej przez nich umowie, a dochowieństwo Irlandzkie z Dublińskim Kardynałem Logue' m na czele poparło ją swym autorytetem.

Umowa angielsko-Irlandzka z dn. 6. grudnia jest wielkim osobistym sukcesem Lloyd George'a, który iście brytańskim zacięciem i determinacją perfas i nefas doprowadził do jej zawarcia, zdając sobie dobrze sprawę, że jego własny los, jako Premiera, związany był ściśle z pomyślnym lub niefortunnym zakończeniem konferencji Irlandzkiej, Szcześliwe rozwiązanie tej palacej sprawy, która jak otwarta rana toczyła organizm Imperjum Brytyjskiego, wzmocni niesłychanie stanowisko Lloyd George'a zarówno w Anglii, jak i w całym świecie, a, uwalniając go od jednego z najzawilszych i najbardziej pochłaniających jego uwagę problematów polityki wewnętrznej (umożliwi mu jeszcze czynniejsze niż dotychczas kierownictwo polityką zagraniczną Anglii i jeszcze silniejsze wywieranie swego wpływu na sprawy Europejskie i światowe.)

W tem świetle rozwiązanie sprawy Irlandzkiej staje się dla Polski momentem pierwszorzędnej wagi.

Stosunki
anglo-ro-
syjskie.

Nader interesującym z punktu widzenia stosunków angielsko-rosyjskich jest pismo Lorda Curzona do Sędziego Bankes, precyzującego stanowisko Rządu Angielskiego wobec Krasina. Pismo to stanowi odpowiedź na zapytanie sędziego, skierowane do Foreign Office'u, jaki jest statut delegata Rządu Sowieców w Anglii, na skutek protestu tego ostatniego, iż, jako pełnomocnik obcego Państwa, nie podlega on jurysdykcji sądów angielskich. W odpowiedzi swej Lord Curzon kategorycznie stwierdza, że Krasin jako przedstawiciel Rządu, nie uznanego de jure przez Rząd angielski, z przywilejów dyplomatycznych korzystać nie może.

Sprawy
polskie.

Wiadomości, jakie pojawiły się w prasie polskiej o przemówieniu Curzona na bankiecie Lorda Mayora Londynu, w dniu 9 listopada, jakoby Lord Curzon miał tam publicznie wyrazić swe zadowolenie z traktatu Polsko-czeskiego, polegają na widocznej omyłce. Mową tą angielski sekretarz stanu dla spraw Zagranicznych poświęcił wyłącznie Korpusowi Dyplomatycznemu w Londynie, a o Polsce wogóle nie wspominał. Jedynie w odpowiedzi na zawiadomienie, nadesłane do Foreign Office'u przez angielskiego Posła w Pradze, o traktacie polsko-czeskim Lord Curzon miał oświadczyć na ręce tegoż posła swoje gorące uznanie dla tego porozumienia.

/-/ G ó r s k i

Rotmistrz.

Za zgodność odpisu:

Julian'ski
1917